

Hej

Hana Zagorová

Je to pro mě chvílka krás,
když si někdy najdu čas na svá přání.
Vypnu všechny zvonky svý
telefonní, u dveří,
chvíli sama nevěřím, nevyzváním!
Na chodbě pak vyvěsím
velký poutač z barev tří, nejsem k mání.
A pak prchnu rychle zpět,
pozamykám zámek pět.
Tak, a teď ať celý svět mě shání!

Hej, náladu skvělou mám,
nic mě nehoní, nezlobí.
Hej, hodinu celou smím
třeba umývat nádobí.
Hej, vyprat si džíny, snít,
knížku pohádek vzít a číst.
Hej, tak jako jiní žít,

zpívat ve vaně starý twist.

Hodina je krátký čas,
přesto si tu chvílku krás tvrdě bráním.
Vždyť život není vždycky fit,
a kdo chce víc než prázdňě snít
měl by občas mít a žít svá přání.
Nemusí být veliká,
až se člověk zalyká na setkání.
Někdy stačí jenom chtít
chvíli nebýt slavný hit,
slabé dětské dlaně krýt svou dlaní.

Hej, náladu skvělou mám,
nic mě nehoní, nezlobí.
Hej, hodinu celou smím
třeba umývat nádobí.
Hej, vyprat si džíny, snít,
zpívat falešně vlastní hit.

Hej, tak jako jiní žít,
jen tak ze dlaní vodu, ze dlaní vodu pít.

Hej, náladu skvělou mám,
nic mě nehoní, nezlobí.
Hej, hodinu celou smím
třeba umývat nádobí.
Hej, vyprat si džíny, snít,
zpívat falešně vlastní hit.
Hej, tak jako jiní žít,
jen tak ze dlaní vodu pít.